

педагогічна діяльність повинна будуватися як цілісна система, а кожне заняття мати чітку мету і комплекс педагогічних завдань. Важливо, щоб задум конкретного медіа-освітнього заняття відповідав інтересам і можливостям студентів, їх життєвому досвіду, сприяв отриманню нових знань, активізації пізнавальної активності і розвитку творчого потенціалу. Бачення і розуміння головної ідеї, мети і завдань медіа-освітніх занять допомагає педагогу забезпечити творчу участь кожного студента у процесі медіа-освіти.

Список використаних джерел

1. Казаков Ю. М. Педагогічні умови застосування медіа-освіти у процесі професійної підготовки майбутніх учителів : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Юрій Миколайович Казаков. – Луганськ, 2007. – 245 с.
2. Федоров А. В. Медіа-освіта: творчі завдання для школярів / А. В. Федоров // Відкритий урок: розробки, технології, досвід. 2008. – № 1.
3. Федоров А. В. Развитие медиа-компетентности и критического мышления студентов педагогического вуза / А. В. Федоров. – М. : Изд-во МОО ВПП ЮНЕСКО «Информация для всех», 2007. – 616 с.
4. Черниш Т. В. Психологічні чинники успішності впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у діяльність вчителя / Т. В. Черниш // Інформаційно-комунікаційні технології навчання: психолого-педагогічні та дидактичні аспекти впровадження : матеріали обласної науково-практичної Інтернет-конференції, Кіровоград, 13 квітня 2011 р. / упоряд. Л. Голодюк. – Кіровоград, 2011. – 81 с. – Режим доступу: <http://timso.koippo.kr.ua/blogs/index.php/Internet-konferencia/>.

Оксана Вільхова

асистент кафедри початкової освіти, природничих і математичних дисциплін та методик їх викладання Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД ДО ПРОВЕДЕННЯ УРОКІВ ХОРЕОГРАФІЇ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

У період державних перетворень, боротьби за свою територіальну цілісність, перебудови і оновлення усіх сфер суспільного життя по-новому постають питання розвитку національної самосвідомості та процес інтеграції України в європейський культурний та економічний простір. На суспільній шкалі оновлення держави показник духовності людини стає дедалі зростаючою цінністю. Для розвитку повноцінної особистості сьогодні потрібна ґрунтовна освіта та створення сприятливих умов, за яких вона зможе найбільш повно розкрити свої творчі здібності.

Оновлення всіх сфер діяльності суспільства породжує потребу в переорієнтації світоглядних орієнтацій, пошуку нових форм та методів навчально-виховної роботи з дітьми. У певній мірі спостерігається підвищена увага до проблеми формування особистості, розвитку творчого потенціалу

дітей молодшого шкільного віку. Особлива роль у цьому процесі належить хореографії, яка повинна сприяти у підростаючого покоління розвитку естетичного смаку, почуття прекрасного тощо. Саме в юні роки закладаються основи світогляду, розуміння мети і завдань українського державотворення, становлення духовної особистості, здатної заради загальної справи пожертвувати своїми інтересами. Будь-який шкільний колектив, і, звичайно, художній повинен створити таку атмосферу, у якій ці якості особистості розвивалися б гармонійно. Тому колективам мистецького спрямування, зокрема хореографічним, належить провідне місце у здійсненні завдань виховного впливу.

Сьогодні в Україні існує чітко вибудована вертикаль безперервної хореографічної освіти: дошкільна, початкова, середня спеціальна, вища. На базі цієї вертикалі як єдиної системи існують творчі хореографічні колективи різних напрямків: класичного, народного, бального, сучасного. Батьки, які віддають дітей танцювати переслідують різні цілі. Найбільше вони хочуть, звичайно, щоб дитина правильно розвивалася фізично, усунути певні недоліки, скоригувати поставу, ходу, привчити її до дисципліни та організованості тощо. Також досить важливим є здоров'я школяра, яке завдяки хореографії зміцнюється. Неабияку роль відіграє зайнятість учня у вільний час. На сьогодні перед батьками і педагогічною громадськістю постає величезна проблема негативного впливу комп'ютера на організм дитини.

Л. Савчин зазначає, що хореографічне мистецтво в сучасній Україні фокусоване в освітньо-культурному просторі, взаємозв'язок якого модифікує художні потреби особистості. Як фактор стійкості та збереження художньої культури хореографія сприяє всезростаючим прагненням досягнути палітру танцю та пізнати своє власне «Я» [1, с. 5]. Дійсно, танець, як засіб невербального спілкування до сьогоднішнього часу залишається загадковим видом творчості людини. До нинішнього дня закони хореографічної діяльності вивчені не повністю. Ця форма творчості дозволяє людині реалізувати її духовний та тілесний потенціал тріаді: моральність, знання, творчість [3, с. 3]. Особливо важлива, на наш погляд, виховна роль сьогодні покладена саме на народну хореографію.

Сьогодні загальноосвітня школа має унікальну можливість дати хоча б ази мистецької освіти усім дітям. У сучасних нормативно-правових документах зазначається, що система естетичного виховання у загальноосвітній школі – це цілеспрямовано організований процес художньо-естетичної освіти, розвитку та виховання дітей, який здійснюється у нерозривному зв'язку з іншими видами виховання, зі збереженням єдиних дидактичних і методичних принципів, обов'язкових для класних, гурткових, студійних та інших форм занять, а також у щоденному житті і навчально-пізнавальній діяльності учнів [2, с. 118].

Варто зазначити, що у сучасних умовах для створення і розкриття творчого потенціалу молодших школярів, формування у них стійкої мотивації до занять хореографією педагоги використовують інноваційні методи роботи з дітьми, які включають такі компоненти: сучасні педагогічні технології розвитку лідерських якостей, педагогічні аспекти творчої діяльності, методи

створення художнього середовища засобами хореографії, ситуації успіху, застосування комплексного способу розучування народних танців на основі прийому «від простого до складного» тощо [4, с. 101].

На відміну від радянських часів, сьогодні з'явилась значна кількість наукових досліджень, методичних розробок, публікацій, де фахівці висвітлюють питання педагогічної техніки та майстерності хореографа у роботі з дітьми, принципи і методи відбору дітей до хореографічних шкіл, формування національної свідомості, пластичної культури у дитячих хореографічних колективах, педагогічні засади розвитку естетичних цінностей на заняттях хореографії, жанрових скарбів українського танцювального мистецтва, особливості дихання у навчально-тренувальному процесі тощо. Великого значення набуває вільний доступ до мережі Інтернет, де вчитель може скористатися необхідною відеоінформацією. Усе це допомагає сучасним педагогам-хореографам зробити свої заняття методично яскравими, своєрідними, насиченими цікавим хореографічним матеріалом та вдалим ігровими моментами. Однак, упроваджуючи інноваційні технології для дітей молодшого шкільного віку, вчителі хореографії все ж таки основну увагу приділяють традиційним методам навчання.

Список використаних джерел:

1. Мартиненко О. В. Теорія та методика роботи з дитячим хореографічним колективом: навч. посібник / О. В. Мартиненко – Донецьк, ЛАНДОН-XXI, 2012 – 231 с.
2. Національна комплексна програма естетичного виховання // Освіта України. Нормативно-правові документи. – К.: Міленіум, 2001. – С. 112-138.
3. Роговик Л. С. Психологія танцю / Л. С. Роговик. – К.: Главник, 2008 – 304 с.
4. Хореографічна та театральна культура України: педагогічні та мистецькі виміри: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції 18-19 квітня 2013 р. / Упоряд. А. М. Підлипська – К.: КНУКіМ, 2013 – 331 с.